

вивчення фахових дисциплін. *Педагогічний дискурс*. 2019. Вип. 26. С. 69–76. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/0peddysk_2019_26_13

2. Ребуха Л., Зварич Г. Навчання у вищій школі: формування управлінської компетентності у майбутніх педагогів. *Гуманітарні студії: історія та педагогіка*. 2023. №1(05). С. 114–124. URL: <http://gsip.wunu.edu.ua/index.php/gsipua/article/view/156/116>

3. Ребуха Л., Шегда В. Управлінська культура викладача. *Інновації в освіті: реалії та перспективи розвитку*: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції (Тернопіль, 11 травн. 2023 р.) Тернопіль: ЗУНУ, 2023. С. 264–266.

4. Сатир І. В. Розвиток теорії та технологій наукового управління загальноосвітніми навчальними закладами в Україні (1991–2016 роки): дис. ... канд. пед. наук: 13.00.06. Київ, 2017. 35 с.

5. Cytlak J. Jarmużek, Rola dyrektora w zarządzaniu szkołą w dobie kryzysu skwa: demograficznego, *Studia Zarządzania i Finansów «Kreatywność i innowacyjność w zarządzaniu. Egzemplifikacje teoretyczne i empiryczne»*, 2016.

6. Mazurkiewicz G. Przywództwo edukacyjne. Odpowiedzialne zarządzanie edukacją wobec wyzwań współczesności. Kraków: Wyd. UJ, 2011. 196 p.

Марія Куневич,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 017 Фізична культура і спорт, освітньо-професійна програма «Фізична культура і спорт», Західноукраїнський національний університет

Науковий керівник – Роман Гах,

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри фізичної реабілітації і спорту, Західноукраїнський національний університет

ВИХОВАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ СПОРТИВНО-МАСОВОЇ РОБОТИ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Формування фізичної культури студентської молоді у закладах вищої під час позааудиторної роботи присвячено низку праць науковців О. Боднарчук, О. Кошелева, Т. Хома, С. Черненко, О. Чичкан та ін. У роботах цих авторів продемонстровано різні напрямки удосконалення засобів та методів здійснення спортивної та оздоровчої діяльності молодих студентів.

До систему виховання фізичної культури студентської молоді закладів вищої освіти необхідно включати наступні категорії: форми, методи, принципи, рівні, критерії, підходи, завдання, компоненти, а також психологічні та педагогічні умови, які співставляються між собою як системне єдине утворення [3].

Виховання фізичної культури студентів у процесі спортивно-масової роботи закладу вищої освіти повинно відповідати таким основним завданням, а саме: а) значне покращення рухової працездатності, гармонійний розвиток молоді, зміцнення та збереження фізичного, ментального та психічного

здоров'я; б) виховати у студентів стійку системну потребу у руховому самовдосконаленні; в) формування позитивного ставлення до своєї тілесності, покращення морально-вольових цінностей, покращувати психічні та фізичні ресурси; г) вивчення рекреаційних програм з використанням різноманітних форм фізичної культури.

При вихованні фізичної культури студентів у процесі спортивно-масової роботи закладу вищої освіти головну роль у навчально-методичному поясненні повинен відігравати системний підхід. Він повинен забезпечувати процес становлення студентської молоді цілісним поглядом у системі спортивної та рекреаційно-оздоровчої освіти.

Підбираючи організаційні форми виховання фізичної культури студентів у процесі спортивно-масової роботи закладу вищої освіти радять користуватися такими критеріями, а саме: а) потрібно враховувати рівень навчальної та рухової підготовки кожного студента на заняттях; б) необхідно враховувати індивідуальні та вікові особливості студентської молоді; в) виховання та навчання повинно забезпечуватися на кожному занятті; г) обрання найбільш оптимальних форм навчання (групова, індивідуальна, парна, колективна).

Системоутворюючим, основним чинником формування фізичної культури студентів у закладах вищої освіти є спортивно-масова робота. Вона ґрунтується на декількох концепціях підготовки студентської молоді.

У процесі позааудиторних занять спортивно-оздоровча діяльність студентів визначає їх спосіб фізкультурно-спортивного життя. Це можна вважати способом самовираження молодих студентів вправами фізичної культури і спорту. Цей процес визначається психологічними та фізіологічними особливостями кожного студента, їх світоглядом, соціокультурним та природним середовищем. Таким чином, студенти можуть зміцнювати здоров'я, підтримувати та відновлювати свою працездатність, духовно та фізично самовдосконалюватися а також організовувати культурне дозвілля.

Під час виховання фізичної культури студентів у процесі спортивно-масової роботи закладу вищої освіти варто пам'ятати про дидактичні принципи, дотримання яких дасть змогу вирішувати ефективно проблеми розвитку студентської молоді. Ці принципи лежать в основі визначення цілей, змісту та методики організації виховання фізичної культури студентів у процесі спортивно-масової роботи закладу вищої освіти.

Список використаних джерел

1. Боднарчук О. Теорія і методика фізичного виховання : курс лекцій / Олена Боднарчук, Наталія Семенова, Маркіян Стефанишин. Львів : ЛДУФК імені Івана Боберського, 2023. 186 с.
2. Кошелева О. О. Оптимізація організаційно-методичних умов системи фізичного виховання у закладах вищої освіти : автореф. дис. ...канд. наук з фіз. виховання та спорту : 24.00.02 / Придніпровська держ. акад. фіз. культури і спорту. Дніпро, 2019. 25 с.
3. Хома Т. В. Педагогіка фізичного виховання і спорту: теоретико-практичний супровід до самостійної роботи студентів : навч. посіб. Ужгород : Говерла, 2020. 104 с.

4. Черненко С. О. Теорія й методика фізичного виховання : навч. посіб. Краматорськ : ДДМА, 2021. Ч. 1. 215 с.

5. Чичкан О. А., Кость М. М. Фізичне виховання у схемах : навч.-метод. посіб. Львів : ЛДУВС, 2021. 104 с.

Ольга Главацька,

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри освітології і педагогіки,

Західноукраїнський національний університет

Олесь Коцюрба,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
кафедри освітології і педагогіки,

Західноукраїнський національний університет

ВПЛИВ КОМУНІКАТИВНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ЖІНКИ-КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ НА РІВЕНЬ ЗГУРТОВАНOSTІ ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕКТИВУ

Практичне вирішення завдань в системі управління можливе за умови належної підготовленості керівників, спроможних результативно здійснювати керівництво, організовувати людей, групи, колектив. Особливо важливими у діяльності керівника будь-яких установ, закладів та організацій є комунікативні якості, оскільки керівництво є процесом взаємодії керівника з колективом людей для налагодження позитивних взаємин і досягнення найвищих результатів у реалізації цілей управління.

Вивченню психологічних особливостей керівництва виробничими колективами присвячені роботи В. Бойка, А. Журавльова, В. Ковальова та ін. Висвітлення соціально-психологічних аспектів управлінської діяльності керівників представлені у працях Л. Карамушки, О. Кузьміна, В. Лозниця, Р. Шакурова та ін.

Зважаючи на актуальність дослідження цього аспекту управлінської діяльності метою наукового доробку є обґрунтування впливу комунікативних здібностей жінки-керівника закладу загальної середньої освіти на рівень згуртованості педагогічного колективу.

На думку науковців, у структурі комунікативної діяльності поряд зі знаннями, уміннями і навичками, важливе місце належить комунікативним здібностям. Вони сприяють ефективному і активному спілкуванню, розумінню комунікативної ситуації, налагодженню контактів й передачі інформації, взаємодії з іншими людьми та формуванню комунікативних умінь [2; 3].

Слід вказати, що науковець Ю. Якимчук у структурі комунікативних здібностей виокремлює такі взаємопов'язані компоненти: мотиваційний, когнітивний, емоційний, самооцінний та комунікативно-діяльнісний. На його думку, розвиток хоча б одного із компонентів спричиняє розвитку комунікативних здібностей загалом [5].

В контексті нашого дослідження цікавим є поділ комунікативних здібностей за характером видів діяльності, зокрема: